

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2151/07
13.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против тужене Жалбене комисије правосуђа Републике Србије у Београду, Ул. Немањина бр. 22, ради поништаја решења А. VI СУ. |ЖКП. Бр. 9/07 од 05.2.2007. године, у предмету дисциплинске мере престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 13.9.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем тужене одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Дисциплинске комисије Четвртог општинског суда у Београду, VIII-СУ. бр. 573/2006 од 21.12.2006. године, а којим је, у својству запосленог на радном месту ____, оглашен одговорним за учињену тежу повреду радне дужности из радног односа прописану одредбом члана 109. став 1. тач. 1. и 2. Закона о државним службеницима, због чега му је изречена дисциплинска казна престанка радног односа.

Тужилац поднетом тужбом, побија законитост оспореног решења туженог органа са свих разлога прописаних чланом 10. став 1. тач. 1. и 3. Закона о управним споровима. У том смислу је навео да су његове радње квалификоване као повреде радне дужности, учињене у 2005. године и да је због тога требало применити Закон о радним односима у државним органима, по чијим одредбама је наступила застарелост покретања и вођења дисциплинског поступка. Даље је навео да је дисциплински поступак покренуо шеф ____ уместо председника Четвртог општинског суда а законом је прописано да овај поступак покрене руководилац, што указује да је исти покренут од стране неовлашћеног лица и незаконитим иницијалним актом (на основу захтева уместо писменим закључком) који се доставља државном службенику. Са ових и с тим у вези осталих разлога ближе означених у тужби предложио је да суд исту уважи и поништи како оспорено тако и решење Дисциплинска комисије Четвртог општинског суда у Београду, предмет врати истој комисији или захтев за покретање дисциплинског поступка одбаци, као недозвољен.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остајући при разлозима из образложења оспореног решења предложио је да суд исту одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку на основу чл. 38. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења на основу чл. 39. ст. 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Ово с тога, што из списка предмета произилази да је Дисциплинска комисија Четвртог општинског суда у Београду у проведеном поступку утврђивања повреде радне обавезе тужиоца на радном месту судског извршитеља у том суду на поуздан начин утврдила да је тужилац сачињавао нетачне записнике о спровођењу службених радњи и у њих уносио нетачне податке и вршио у име дужника новчане исплате повериоцима, а да о томе није сачињавао признанице и издавао их дужницима све на начин ближе описан у образложењу решења тог првостепеног дисциплинског органа. Код овако утврђеног тужени орган је, по налажењу Врховног суда Србије, правилно оценио да је првостепени дисциплински орган правилно поступио када је тужиоца огласио одговорним за учињену тежу повреду радне дужности из радног односа квалификовану као неизвршавање или несавесно, неблагоприятно или немарно извршавање послова или налога претпостављеног или незаконит рад или пропуштање радњи за које је државни службеник овлашћен ради спречавања незаконитости или штете прописаних одредбом члана 109. став 1. тач. 1. и 2. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05), за коју је правилно изречена дисциплинска мера престанка радног односа из члана 110. став 2. тачке 2. наведеног Закона.

Цењени су и поменути наводи тужбе да је у конкретном случају требало применити Закон о радним односима у државним органима, по коме је поступак застарелост покретања и вођења дисциплинског

односима у државним органима по коме је наступила застарелост покретања и вођења дисциплинског поступка као и да је исти покренут од старне неовлашћеног лица, па је суд нашао да су исти неосновани. Ово с тога, што је тужилац и у поступку по жалби истицао ове наводе, а које је тужени орган према образложењу оспореног решења оценио и за исте дао довољне чињеничне и правне разлоге, које као правилне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), решио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 13.9.2007. године, У. 2151/07

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК